

13. stáció – Jézust leveszik a keresztről és anyja ölébe helyezik

Jézust keresztútja egyben Mária keresztútja is. És nemcsak ez a 14 stáció, hanem egész élete az volt, hiszen Máriának semmi sem sikerült, ami egy názáreti lány álmaiban szerepel. Miről álmodozott Mária 15 évesen, ahogy szinte minden zsidó lány 2000 évvel ezelőtt.

Férjhez megyek - szüleim majd gondosan kiválasztják a megfelelő párt nekem és lesz nagy 4 napig tartó esküvőm, születnek gyermekeim, felnevelem őket, békében élek hosszú életet a férjemmel, gyarapodunk anyagiakban és bölcsességben. Majd valamelyik gyermek családjával élem meg a tisztas időkort, hol gondoskodnak rólam. Közben ápolom a népem és vallásom hagyományait. Hallgatnak szavaimra a családban és a városban és tekintély övez. És nagyon remélem az én időmben jön el a Messiás, aki felszabadítja országomat a rómaiak alól.

Ebből semmi nem lett igaz. Mária minden álma összetört. Csak annyit tudott, hogy különleges módon kisbabája lett – amit a tisztességes József elfogadott – nem született több gyereke, nem lett nagy családja, életében menekülni kellett, férje a hagyomány szerint Jézus 15 éves korában egy összeomló állványzat alatt a közeli római város egyik építkezésénél meghalt, fia Jézus nem alapított családot, nem lettek unokái. Fia különleges volt, már 12 éves korában elveszett, elment otthonról majd vándortanító lett és ő egyedül maradt. A názáreti környezete fiát, Jézust elmebetegnek tartotta, saját városában nem fogadták szívesen. Majd Jézus összeveszett a főpapokkal, a rómaiakkal, önmagát királynak tekintette és végül mi maradt: itt ez a véres test az ölében, és élete végig kegyelemkenyéren egy mégiscsak idegen, János otthonában. És a Messiás? Hol maradt a Messiás? Továbbra is itt vannak a rómaiak, a centúrio és a katonák most is gúnyosan néznek, szeretnének már túllenni az egészen. Még jó, hogy ez az arimathiai elintézte hogy Jézus testét ne vessék be a szemétködörbe – a Gyehennába – ahogy azt a másik két latort már el is vitték. És ott a vadállatok már talán csemegéznek is belőlük.

Ölből az öibe. A betlehemi jászoltól a jeruzsálemi koponyák hegyéig. Ahogy minden anya legfőbb vágya és feladat, hogy gyermekét életben tartsa- kezdve a várandósság és kisbaba lét megpróbáltatásain. Majd a nevelésben, a hagyományok és a vallásosság átadásában, a féltésben. Felnőttként a tanácsokkal, intelmekkel. Az életben tartás: ez sem sikerült. Hét tör járja át – jövendölték neki Jézus születésekor és lám-lám beteljesült.

De van egy másik vonulat is, mely túlmutat a fizikai történéseken. És a szenvedésén túl ez is eszébe jutott. Az angyalok, az ígéretek, a különlegesség és nem szokványos élete, a fiával való beszélgetések még a názáreti otthonban és később is mikor találkoztak. Majd nyomon követése a három éves tanítói szerepének. Mária nemcsak a történetnek volt a tanúja és az egyik főszereplője, hanem közeli ismerője annak a világnak, amit Jézus képviselt: tanítást az Isten országáról. Hogy Isten nem olyan, mint eddig gondoltuk és hittük, és az embereknek sem úgy kellene élniük, ahogy most éltek. És ezek a szavakat ott hordta a szívében, belül a vágyaiban, álmaiban. És pontosan tudta, hogy fiának ezért kell meghalnia. Mert mást gondolt, hitt és tanított, mint ahogy az ottaniak gondoltak, hittek és tanítottak. És – ahogy Ady is írja - „titkon érzi”, hogy itt még nincs mindennek vége. Nemcsak azért mert Jézus beszélt a „harmadnaponról”. A születés körülményei különlegesek voltak és egy másik világ létezéséről is szóltak. A halál körülményei is különlegesek voltak és ha éberem figyelünk ugyanúgy szólnak egy másik világ létezéséről, mely felülírja az emberi hétköznapi tapasztalás kereteit és kimutat világunk zárt rendszeréből. És ahogy volt Máriának fájdalma, úgy volt reménye is. És ez csak az övé volt, hiszen ezek intim és nehezen megosztható tapasztalatok és érzések, a szív és nem az elme szavai.

Igen, aki mást gondol Istenről és az emberi élet addigi kereteiről az könnyen úgy végzi, mint Jézus.

És vajon mi 2000 év utáni különböző élethelyzetekben lévő utódok, hogyan állunk ezzel a kérdéssel. Kérdés-e ez egyáltalán? Vagy minden tökéletes már. Ha nem is az életünkben, legalább a vágyainkban.

Így ez a stáció felveti azt a kérdést: Isten olyan-e, amilyennek hisszük és úgy él-e immár az a 7 milliárd ember, ahogy kellene? És ez ma különösen aktuális, mert a világot uraló hitek, trendek és történések figyelem kívül hagyhatatlanul bizonyítják, hogy ezeket a kérdéseket kötelességünk újra és újra átgondolni. Mert nem a gazdaság van válságban, nem az erkölcs van válságban, hanem maga az ember. Az ember válságának kivetülései ezek. És az ember meghatározott az istenképe által, tehát végső soron az istenkép van válságban.

Ha az istenkép nem mondja azt, hogy élj testvériségben az emberek nem fognak abban élni. Ha az istenkép nem mondja, hogy osztozni kell, az emberek önzők maradnak. Ha az istenkép nem mondja azt, hogy légy szelíd, az emberek erőszakosok maradnak. Ha az istenkép nem beszél arról hogy a személyiségformálás egyik eszköze a barátság és a közösség az emberek magányosak maradnak. Persze nem mondani kell, hanem megcsinálni. És a jó példa ragadós lesz. Jó látni az új pápa egyszerű, közvetlen pátosz és kegyességek nélküli megnyilvánulásait.

Mária feltette ezeket a kérdéseket és választolt rá. Ezért írja azt az Apostolok Cselekedetei, hogy Máriánál gyűltek össze az apostolok. Mert érezték a folytatást Mária szavaiban és életében. Akkor és ott benne tükröződött Jézus és nemcsak az arcvonásaiban, hanem egész lényében. És ahogy Mária az életében kiválasztott volt az örök életében is az. Ezért különös módon bátorítást ad a mindennapjainkhoz, figyel ránk, sőt megjelenik itt-ott a világban, üzeneteket küld, emberi köszíveket alakít át érző szívekké. Mert ő kiválasztott a mindenkori mai napig. És nemcsak abban, hogy anya lehetett és az öltől az ölig drámáját megélhette Jézussal.

De most itt ezen a stációnál egy dráma zajlik. Minden drámának az a lényege, mondanivalója, hogy amit kívül látsz és tapasztalsz az mit gyújt meg, mit éleszt fel benned belül. Ott a belső várkastélyban, ott a hetedik ajtó mögött. Mivé alakít téged ez a kép? Mivé alakít, ha anya vagy? Mivé ha egy egyszerű templomba járó keresztény? Mivé, ha te vagy a családtagom, a barátom, a munkatársam, a szomszédom, vagy egy ember a városból.

Húsvétkor Isten is ünnepelni szeretne. Nemcsak mi ünnepeljük az ő adományát, szeretetét, hanem ő is ünnepelni szeretné a mi adományunkat, szeretetünket. Tegyük meg mindent, hogy ez az ünnep Ő ünnepe is lehessen.

Dunakeszi, 2013. március 28.

Garay Bandi